

Сенат Нью Джерзі ухвалив резолюцію про Шухевича

Камілія Гук-Смородська, член Ньюджерзської Етнічної Ради, читас резолюцію в справі звільнення Юрія Шухевича. Коло неї сенатор Стейт Нью Джерзі Джон П. Кофілд, спонзор резолюції.

Трентон, Н. Дж. — Стейт-овий сенат Нью Джерзі, тут, у понеділок 27-го квітня, ухвалив одноголосно резолюцію, в якій вимагається звільнення з 29-річного ув'язнення українського політичного в'язня Юрія Шухевича, сина генерала Тараса Чупринки.

Резолюцію ч. 3002 спонзорював стейтсмен сенатор Джон П. Кофілд з Ньюарку і в ній сенат цього стейту просить Президента ЗСА поклопотатися про свободу для Юрія Шухевича під час майбутніх розмов з советськими високими чинниками. Резолюція також містить у собі відомості про незвичайно довгий і жорстокий засуд цього в'язня сумління й сумніву причини арешту в першій мірі, його боєдино, "провино" в очах советського судівництва було його криве спорядження з головним командиром УПА — ОУН.

(Закінчення на стор. 4)

Помер Михайло Семків, довголітній секретар 379-го Відділу УНС в Чикаго

3 Чикаго наспіла сумна вістка, що там в неділю, 3-го травня ц.р., помер на 86-му році життя Михайло Семків, довголітній секретар 379-го Відділу УНСоюзу, братства св. Юрія в Чикаго, делегат на багатьох Конвенціях УНСоюзу та член Клубу Заслужених Союзівців впродовж 19 років.

Михайло Семків народився в 1893 році в селі Раків, повіту Долина, в Західній Україні і на 19-му році життя прибув до Америки, де поселився в Чикаго і відразу включився в союзове та громадське життя. Він був впродовж 38 років фінансовим секретарем 379-го Відділу УНС, а крім цього по 5 років касиром і передсідником цього самого Відділу. На цих постах секретарської та організаційної праці він приєднав понад тисячу нових членів для УНСоюзу, за що в останніх 19 роках був відзначений, як член Клубу Заслужених Союзівців. На останній, 29-тій Конвенції УНСоюзу був Михайло Семків делегатом і членом Верфікаційної Комісії.

Покійний Михайло Семків полишив у смутку сина

Михайло Семків

Василя, який в останніх роках, як заступник секретаря, чим раз більше допомагав батькові в його союзовій праці, дочку Анну Деметру, внучку Марію Джейн Вергман з мужем Річардом і правнучками Ніколь та Христину. Паннахда була відправлена у віаторок ввечері в похоронному заведенні Музики, а в середу 6-го травня ранком рідня, приятелі та союзова громада відправила Покійного на вічний спочинок із цього заведення до української католицької церкви і на цвинтар.

КАНДИДАТ НА ПРЕЗИДЕНТА Франції у вирішній другій rundі виборів, яка відбудеться у неділю, 10-го травня, теперішній президент Валері Жіскар д'Естен виступив дуже агресивно на передвиборчому вічу в північному Парижі. Віче збрало рекордову кількість людей, як подали поліційні джерела понад 120,000, а партійні джерела й частина преси подали ще вищу цифру. Жіскар д'Естен заявив, що його противник соціаліст Франсуа Миттеран може бути обраний тільки з допомогою комуністів і це мало б величезні негативні наслідки для цілої Франції. Жіскар д'Естен підтримував публічно пропозицію відбутися публічну дебат при участі всіх засобів масової інформації та слухачів з Миттераном, як це було перед попередніми виборами. У попередній такій дебаті Жіскар д'Естен вишійшов надзвичайно корисно, а Миттеран слабо й це, на думку знавців, причиною до перемоги Жіскара д'Естена над Миттераном, який також був його противником у другій турі попередніх виборів.

САВДІСЬКА АРАБІЯ проголосила свій бюджет на новий рік у сумі 90 мільярдів доларів. З цього 25 мільярдів, тобто більше як 25 відсотків — на безпеку, що є рекордовою сумою в часі миру. Це підкреслює, які великі внутрішні й зовнішні небезпеки загрожують тій країні.

В Римі відбулися наради НАТО

Рим, Італія. — Народи міністрів закордонних справ НАТО, які почалися в понеділок, 4-го травня, тривали два дні. В нарадах взяли участь представники усіх 14 держав, членів НАТО. Одною з центральних проблем у тих нарадах було советське проникання й агресія в світі та зв'язані з тим зростаючі труднощі в світі.

Ще заки почалися наради, державний секретар Александер Гейг відбув зустрічі з міністрами закордонних справ Італії й Західної Німеччини. На тих зустрічах порушено справу советських пропозицій розпочати нову фазу розмов в справі роззброєння. Закінчилися рішення у тій справі міністри мусять наперед всебічно проаналізувати й оцінити наскільки советські пропозиції є звичайним прихильним маневром для згаданих великого негодуючого після останніх советських агресивних акцій в Афганістані, збройних деяких арабських і інших країн та спроб терором і маневрами підпорядкувати собі Польщу, а наскільки вони є висловом доброї волі Советського Союзу.

Як подають добре поінформовані джерела, міністр закордонних справ Західної Німеччини Ганс-Дітріх Геншер обстоював погляд, що по советському боці є добра воля згаданих витворену ними кризи. Державний секретар Гейг підкреслює, що Вашингтон завжди шукає можливостей мировими засобами й політичними переговорами розв'язувати виниклі труднощі й конфлікти, але для того треба доброї волі двох сторін. Після численних і потворних доказів, що Москва переговори вважає передовим періодом, під час якого вона підготує нові агресивні заходи і засоби для них, державний секретар радить обережність.

ЗСА згідні розпочати роззброєнні переговори з Москвою ще перед кінцем цього року, але для рішення цієї проблеми треба додаткових нарад та гарантій, щоб знов не стати зняттям у советських маневрах.

Генеральний секретар НАТО Йозеф Лунс з Голландії, відбув пресову конференцію перед відкриттям наради, на якій він висловив думку, що конференція міністрів закордонних справ, не зможе ще дати дефінітивної відповіді в справі повсюдних розмов з Москвою. Він думає, що це зробить конференція міністрів оборони НАТО, яка відбудеться під кінець цього місяця.

Католицький єпископ з КНР відвідує Ватикан

Ватикан. — Китайський уряд мінє свою політику відносно Католицької Церкви, висловом чого є його дозвіл на приїзд до Риму й відновлення офіційних зв'язків між китайською католицькою ієрархією і Римом.

Комуністичний уряд КНР довгі роки стосував ту саму антирелігійну політику, що й стосують інші просоветські та звані соціалістичні уряди з певними відхиленнями. Китайським відхиленням була повна заборона вірним, католицьким священникам і єпископам визнавати католицький осередок у Римі, або контактуватися з ним. Урядові китайські чинники й комуністична партія вимагали, щоб єпископи відкликали своє пов'язання з Ватиканом та визнання його духовно-релігійної зверхності й проголосили повну незалежність від нього. Деякі священники й єпископи зробили це, а інші ні. Тих ін-

(Продовження на ст. 4)

У В-ВІ УНС ВИПУЩЕНО ДРУКОМ МОНУМЕНТАЛЬНУ ЗБІРКУ ЛІТЕРАТУРНИХ ОЦІНОК Д-РА Л. ЛУЦЕВА „ЛІТЕРАТУРА І ЖИТТЯ”; ВЖЕ ДРУКУЄТЬСЯ ЗБІРКА ОПОВІДАНЬ Л. КОЛЕНСЬКОЇ „ДЗЕРКАЛА” І ДО ДРУКУ ЗДАНО ЗБІРКУ СПОМИНІВ В. БАРАГУРИ „КАЛИНОВИЙ МІСТ”

Джерзі Сіті, Н. Дж. — „...Москва тільки чекає на те, щоб зникло у вільному світі українське вільне слово, яке боронить українську правду проти московської брехні. Не сміємо допустити до того, щоб московська комуністична брехня заслонила нашу українську правду!”

Цими двома вітальними для нас і для нашого українського народу реченнями кінчається новий великий твір відомого нашого літературознавця, д-ра Луки Луцева, довголітнього співредактора „Свободи”, цим разом монументальна збірка його літературних оцінок „Література й життя”, яку щойно випущено друком у Видавництві Українського Народного Союзу „Свобода”. Книга ця, що має 480 сторінок друку більшого формату, включає — крім оригінальних статей на українській літературній темі — важливі статті й рецензії цього автора про нові книжки, які друкувалися в періодичних виданнях на рідних землях під час польської й німецької окупації та опісля на еміграції, зокрема у таких відомих виданнях, як „Літературно-Науковий Вістник”, „Вістник” та „Літопис Червоної Калини” у Львові і „Краківські Вісті” та „Неділя” на еміграції.

Із випуском друком книги д-ра Луки Луцева „Література й життя”, на пресу у в-ві УНСоюзу почався друк нової збірки оповідань Любові Коленської „Дзеркала”. Любові Коленської, від десяти років член редакції „Свободи”, є автором двох виданих раніше збірок: „Самотність” і „Павлів триюмф”, а минулого місяця

„Дзеркала” Любові Коленської

Ці матеріали — як це сказано в передмові до видання — охоплюють повне півстоліття (1925-1975) і є цінним матеріалом до пізнання нашої літературної творчості та літературних процесів не тільки на західних землях, але і в підсовет-

Президент Реген вислав листа до Брежнєва

Вашингтон. — Державний секретар Александер Гейг повідомив учасників конференції міністрів закордонних справ НАТО, яка відбувалася в Римі, що президент Роналд Реген вислав листа до Леоніда Брежнєва. Гейг подав перелік змісту того листа учасникам конференції. Він також повідомив, що у вересні відбудуться розмови між ним і міністром закордонних справ СРСР, Андреем Громико, в Нью Йорку з нагоди Генеральної Асамблеї ООН.

В своєму ручно писаному листі до Брежнєва президент Реген висловив засадничу згоду на переговори в справах обмеження атомової зброї, але це залежить від дальшої поведінки Москви. Під сучасну пору найбільш актуальною справою є советські ракети з атомовими головками, які розміщені в Європі. Провірені дані вказують, що Москва має 1,040 ракет з атомовими головками, 250 ракет типу СС-20 та ракети ранішої продукції, які розміщені в Східній Німеччині перед роками. Таке засилля советських ракет атомовими зарядами, спрямованими на Західну Європу, не лише викликає застереження серед політичних кіл, а ще більше серед населення, але й вимагає конкретної протидії. Тися протидією є

листа до Брежнєва

плян примістити 1983 року в різних країнах Західної Європи 572 ракет типу Першинг-2, так само з атомовими головками. Рішення примістити ті ракети вже винесене поодинокими урядами західноєвропейських країн, проти чого Москва розвиває всебічну акцію. Ціллю її є зберегти ту ракетноатомову перевагу, яку вона досягнула тепер в Європі, на постійно.

Іншою комплікацією є советська поведінка в Польщі. Програвши першу фазу „війни нирвів”, Москва зміцнює свої мілітарні позиції в Польщі, розбудовує систему зв'язків і поставальних пунктів та дає веде розкладову акцію серед різних елементів польського суспільства, а в першу чергу серед лівих елементів, з метою внутрішнім розладом розхитати до тої міри відносини в Польщі, щоб тоді могли інтерв'ювати в ролі чинника, що змушений навести лад.

Ці моменти й інші факти ворожого наставлення Москви до Заходу змушують до обережності. Але Вашингтон, як заявив Президент у своєму листі до Брежнєва, готовий узяти участь у згаданих розмовах. Рішення Президента викликало позитивний відгомін в європейських столицях та на конференції в Римі.

Вашингтон візьме участь у військовій залозі Синаю

Вашингтон. — Згідно з рішеннями договору в Кемп Дейвід між Єгиптом і Ізраїлем при співчутті ЗСА, Ізраїль приготує евакуацію останньої половини Синаю і його передачу Єгиптові. Так само на підставі того ж договору буде створена нейтральна зона, на якій будуть стационовані військові елементи різних держав, які створять одну міжнародну збройну формування.

(Закінчення на стор. 4)

Ред. Любов Коленська, д-р Лука Луца і ред. Володимир Барагура. Перед ними на столі — нова книжка д-ра Л. Луцева.

була нагороджена літературною нагородою ім. Михайла Островського за оповідання „Між двома матерями”, яке тепер друкується у „Свободі”. І нова збірка, що появляється в мистецькій обкладинці та мистецькому оформленні заголовків у виконанні Любослава Гуцалюка, включає оповідання: „Дзеркала”, „Каміля”, „Розмова з канделябром”, „Перемена”, „Немає повороту”, „Мій сусід”, „У телефонній будці”, „Поет”, „Джмелений спів”, „Етюд про любов”, „Божий чоловік”, „Джени, вернися”, „Вже не ті”, „Віддали сина”, „Голуби за нами” та „Загубили птахів”, разом 220 сторінок друку стандартного формату. Книжка появляється друком у серпні цього року.

„Калиновий міст” З випуском друком книги д-ра Луки Луцева „Література й життя” та започаткування друку на пресі збірки Любові Коленської „Дзеркала”, почався вже друкарський склад збірки споми-

(Продовження на ст. 3)

ФІОДОР ФЕДОРЕНКО БАЖАЄ ВИЇХАТИ ДОБРОВІЛЬНО ДО СССР

Вашингтон. — Фіодор Федоренко, колишній сторож в нацистському концтаборі в Треблінці, Польщі, який був засуджений минулого року американським судом за кривопристяг при отриманні громадянства ЗСА і депортації якого кількаразово домагалася Москва, він тепер формально прохання до советської амбасаді на виїзд до СССР.

Про цю немаловажну подію, яка викликала чималу констернацію в американських кругах, бо справу Федоренка розглядав Найвищий Суд ЗСА і фактично він встановив прецедент до чергових подібних процесів з участю советських свідків і советської „документації”, поінформували в суботу, 2-го травня ц.р., засоби масової інформації.

Газета „Нью Йорк Таймс” пише, що процесуальну депортації Федоренка мала розпочатися вже 4-го травня в Нью Йорку, Конн. Адвокат Федоренка заявив, що у випадку відмови Советського Союзу його клієнту буде дана можливість виїхати до країни нового поселення, бо досі ще жадний обвинувачений за співпрацю з нацистами не був депортований проти його волі, крім Германі Браунштайнер, яка добровільно зріклась американського громадянства і повернулася до Західної Німеччини, щоб там стати перед судом. При тому адвокат Гілдеа підкреслює, що в жадній іншій країні, крім ЗСА, Федоренка не обвинувачують за злочин.

Газета при тому пише, що дружина і двоє дітей

В Америці

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН ВСЕЩЕ НЕ Є певний чи урядовий проект бюджету дістане достатню кількість голосів в Палаті Репрезентантів, тому він особисто і члени його кабінету розгорнули широку кампанію за схвалення цієї пропозиції. Кругом бюджетової справи розгортається в Конгресі широка дискусія і численні демократи, які становлять більшість в Палаті Репрезентантів, не знають фактично як поступити: прийняти урядовий проект у висоті 689 мільйонів доларів, чи проект демократів в сумі 713,7 мільйонів, який передбачає значно більше витрат уряду на соціальні програми, хоч не багато обмежує витрати на оборону і на нові військові проекти. Загально сподіваються деяких вислідів першого голосування вже в половині, або в кінці цього тижня. Не вважаючи на це, що демократи мають перевагу 52-ох голосів в Палаті Репрезентантів, ніщо ще сьогодні не є певний вислід голосування. Вислід залежатиме від того чи консервативні конгресмени з Демократичної партії будуть голосувати за урядовим проектом.

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР АЛЕКСАНДЕР Гейг заявив кореспондентам, що Білий Дім має докази, що комуністичні держави посилюють пересліду зброї і військового матеріалу для марксистських повстанців у Ель Сальвадорі. У зв'язку з тим, що З'єднані Стейти Америки здержали були матеріальну допомогу для Нікарагуа у зв'язку з її посередництвом при доставі зброї для лівих партизан, диктатор Куби, який є головним „експортером” не тільки революції до Латинської Америки, але також зброї до Ель Сальвадору, знаходить тепер інші шляхи цієї доставки. Тому коли сенатор Ловелл Вайкер, республіканець з Коннектикута, заявив, що уряд ЗСА повинен зрезигнувати із „суперечної політики” і нав'язати дипломатичні зносини з Кубою, Гейг, виступаючи зі свідченням перед сенатською комісією, заявив, що Куба повинна б наперед пристосуватися до кодексу міжнародної політики, а не спричинювати пролиття крові і поширення тероризму в світі.

НАСЛІДНИК АНГЛІЙСЬКОГО королівського трону принц Чарлз відбуде довшу розмову з президентом Роналдом Регеном на спеціальній авіації в Білому Домі і при тому запросив Президента на свій шлюб, який, як відомо, відбудеться при кінці червня ц.р. Принц Чарлз перебував 3 дні в З'єднаних Штатах Америки і відвідав кілька місцевостей. Напередодні приїзду принца до Вашингтону місцева газета „Вашингтон Стар” повідомила була, що, мовляв президент Реген не прийме запрошення на весілля принца Чарлза з лейді Даяною Спенсер, з огляду на напруження в Північній Ірландії і що його на цій церемонії заступатиме дружина, перша Лейді ЗСА. Білий Дім, очевидно, зараз заперечує інформацію газети заявляючи, що жадного рішення в тій справі не було, бо не було ще формального запрошення.

АМЕРИКАНСЬКИЙ МЕДИЧНИЙ ЖУРНАЛ дуже поважно видання, поінформовав, що рентгенологи в одному зі шпиталів Чикаго відкрили в шлунку свого пацієнта годинник, який тикав, тобто був в повному ході. На запитання лікарів поісвіт відповіли, що його напали бандити і хотіли відібрати золотий годинник, тому він вирішив проковтнути його. При тому він відмовився від операції, надіючись, що годинник з бранзолітвого вилде природним способом. Тільки інтенсивні преконування лікарів довели до того, що родина підписала документ на операцію, переконавши батьків і пацієнта, що годинник таки треба осунути хірургічним способом.

СЕКРЕТНА СЛУЖБА ТИХО І БЕЗЗАЙВОГО розголошує збільшила охорону президента Роналда Регена, його родини, членів кабінету, а навіть деяких членів Конгресу, які могли б бути під загрозою вбивства. Ці заходи були жити після атентату на Президента і на вимогу Федерального Бюро Інвестицій, яке ствердило на підставі довших студій, що крім Гіклі, який стріляв на президента Регена, є ще більше осіб, які носилися з думкою чи прямо погрозували вбити Регена, державного секретаря А. Гейга чи когось іншого з їхнього оточення.

СВОБОДА **SVOBODA**
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Чого хоче Москва?

Москва хоче переговорів! Москва хоче зустріч на вершинах! Москва хоче затерти за собою сліди своїх злочинів. А тих багато й вони на людських очах кричать стоголосом: Ангола-Етіопія-Афганістан-Польща; є від чого тікати! А крім цього Москва хоче ще й далі обдурювати світ, а зокрема Захід, як це вона завжди робила дотепер.

На Кремлі недавно відзначували 111-ту річницю народження червоного пророка Леніна. Як звичайно, «большой бал», довгі й нудні промови й «бурные аплодисменты». Одну з таких промов вголосив на змину однокласник Брежнєва член Політбюро, як кажуть поінформовані, «також хахол» — Константин Черненко. Очевидно, Черненко говорив про політику. Але чим разом він заспівав тоненько. Звичайно при такій нагоді головний промовець захлистується дійсними, а ще більше вигаданими успіхами. Цим разом Черненко «плакав у камізелку»: західні державні мужи не спішають до переговорів з Москвою. А Москві тих переговорів так дуже треба. Бож переговорами, дебатами, словесними спорами, пропагандистськими пропозиціями, брехнею можна було б хоч трішки відвернути увагу від того, що за останні роки накоїла Москва.

Та ще й журився Черненко, що Захід, а зокрема Вашингтон пов'язують світові справи в одності. А кому це треба, — жалувалася Черненко. Нарікав Черненко, що «попередній американський уряд пов'язував усі справи й дипломатичні розмови з „людськими правами“, а тепер, — сумував Черненко далі — є нові пов'язання. Щоб уникнути переговорів про обмеження стратегічних зброєв вони — західні союзники — завогнюють конфліктні ситуації. Деякі західні політики улазують детант від розвитку подій у Польщі. А це ж гіпокритична й авантюристська позиція». Черненко, як і його колега Брежнєв та всі інші Суслови мають кращу, «простішу» розв'язку: після того, як Советський Союз збройною силою (із допомогою кубинського експедиційного корпусу) втягнув у сферу своїх впливів Анголу, Етіопію, а описля збройно окупував Афганістан і погрожує таким самим Польщі, а Східню Німеччину начинив наймодернішими ракетами, включно з атомовими СС-20 — тоді говорім про роззброєння!

Цинізм і нахабність кремлівських володарів немає собі рівні навіть у сучасному здеморалізованому світі. Вони вже так привикли обдурювати світ, а зокрема доброзичливих західних державних мужів, що й тепер ані навіть не моргнуть, висувуючи такі безглузді, а навіть глумливі пропозиції. Завжди їм таке вдавалося, чому не поспробувати це раз? Та тепер, мабуть, не вийде.

До переговорів, очевидно, раніше чи пізніше прийде. Але й Захід дечому вже навчився і знає, як звикли поступати російським, «думні дяки» і як їх треба трактувати. І щоб його речників росіяни знов не пробували обдурити, вони мусять не лише бути насторожі, але й основно приготуватися й ставити справи ясно та виразно. Навіть як розмови придуть, тоді вони не можуть бути про поодинокі випадки Анголи, Етіопії, Афганістану. З тих країн Советський Союз і Куба мусять відтягнути свої експедиційні корпуси і то без будь-якої заплати. Вони там перебувають безправно, безпідставно так, що для розв'язки тієї проблеми не треба аж переговорів. Це справи такі важливі й засадничі, що без їхньої погоди годі сідати до спільного стола. Вихід советських військ з Афганістану, а кубинських військ і советських дорадників з інших країн — це мінімальний вияв доброї волі і тільки часткове вирівнювання залеглих рахунків. Ще інше діло з Польщею.

Советські війська напали на Мадярщину, Чехословаччину, а тепер загрожують Польщі на підставі своєрідної доктрини, яку називають «доктриною Брежнєва», яка нібито дає большевикам право втручати в внутрішні справи інших сусідів під претекстом «збереження здобутків соціалізму», та нібито на запрошення компетентних чинників тих країн. І тому треба основної зміни, треба компетентного відкінчення й заперечення цього дивовижного безпринципного «принципу», який має оправдувати насильство і безправні напади. Бо сьогодні вже нікого не задовольняє обіцянка Москви — білої червоної, чи пасмистої — що вона не буде на нікого нападати, а в даному разі не буде нападати на Польщу. На обіцянках в політиці не будують! І тепер у такій складній ситуації будувати не можуть. Треба не лише запевнення, але справжньої, переконливої гарантії, що Москва за ніяких умов не буде аргументувати собі права нападати на будь-яку країну, «запрошена» туди своїми агентами, оперативниками своїх тасмних служб, або оправдуючи «захистом соціалістичних здобутків». Це ж бо звичайний міжнародний розбій і його не можна робити будь-якою нормою. Навпаки, його аж ніяк акцентувати не можна. «Доктрина Брежнєва», чи «доктрина» іншого Сталіна, чи Леніна може собі обов'язувати в СССР, але в ніякому разі вона не може бути нормою у міжнародному житті.

Москва хоче, щоб світ визнав її право нападати на інші країни під будь-яким претекстом і оправданням. І тому насамперед треба цю основу заперечити й відкинути!

Від часу існування преси, себто від Великої Французької Революції у другій половині XVIII сторіччя, преса завжди мала вплив на погляди читачів. Трудно сказати, котрі власні газети й журнали з історії української преси мали найбільший вплив на формування громадської думки, чи публічної думки. Відомо, що в Україні за царських часів були періоди, в яких взагалі не було української преси. Але такі видання, як «Кієвська Старина» (Київ 1882) чи «Українська Життя» (Москва 1912) знайшли собі певне місце в історії нашого періодично друкованого слова.

Преса, у нашому розумінні, газети, призначена для читачів різних категорій. Очевидно, що найбільший вплив газети і журнал мають на такого читача, що його освіта й особиста культура дозволяють сприймати прочитане, аналізувати його і призначати прочитаному ролі — або відкинути її, згідно зі своїм світоглядом. Не було і немає у світі такого пресового видання, зі змістом якого всі читачі погоджувалися би. Відступня освіти читача залежить відмість аналізувати прочитане правильно і від толерантності його світогляду залежить дошукатися у прочитаному спільних думок газети (журналу) і читача. Але, наприклад, між двома світовими війнами виходила у Львові «Народна Справа», тижневик газети, популярно відома, як «Короняча газета», бо видавця, Івана Тиктора, основник цілого пресового концерну, сполучив передплату цієї газети з асеккура-

Іван Кедрич

ПРЕСА І ГРОМАДСЬКА ДУМКА

цією на худобу. І та «короняча газета» робила спасенне діло, вносячи друковане слово в селянську гущу та підніжуючи духовний рівень сільських читачів.

Етика журналіста

Не було, нема і не буде такої газети чи журналу зі змістом якого всі погоджувалися би — цю правду треба повторювати, щоб доказати, що й старі віком та досвідом професійні журналісти здають собі з цього справу. Найбільше лихо, як журналісти не тримаються того «Кодексу етики українського журналіста», що його схвалено на Другому З'їзді українських журналістів Америки і Канади у Торонто в листопаді 1966 року. Найперша вимога етики українського журналіста — не лаятися, тортасити й обмірковувати проблеми, а не особи, дарма що інколи трудно відмежувати автора від даної дії, бож все, що діється роблять люди. На превеликий жаль, у світі української преси існують активні журналісти, які не свідомі того, що читач, українська людина, не любить лайки. І що читач не є аж такий тулий, щоб не вмів розрізняти, де пуста фраза й що таке демагогія, а де розумовий, діловий аргумент. Завдання преси — це не тільки приносити вістки про те, що сталося, і дану подію коментувати. Завдання преси є виховувати широкі кола читачів, є впливати на громаду, є формувати громадську думку. У тепе-

рішньому часі Україна переживає один із найважчих періодів своєї тисячолітньої історії. На наших очах іде переможний похід асиміляції до чужомовного оточення. У такій ситуації імперативом число «І» — це єдність в громаді. Роз'єднувати громаду персональною амбіцією чи амбіцією будь-якого політичного середовища — це гріх, це злочин супроти українського народу, який вимагає від усіх земляків у розсіянні сущих — єдності і сприявання спільних зусиль для допомоги поярмленій Україні і її синів та дочок.

Великий удар

Заснування тому 40 років Українського Конгресового Комітету Америки, — заснування у 1948 році Української Національної Ради, — переведення вже трьох Світових Конгресів Вільних Українців, — це світлі події, які свідчать про конструктивізм української вільної громади і про її хист досягти організовану єдність. Розв'язання Української Національної Ради в реакції на переведення частинної партійно-політичної консолідації, зведення державного Центру УНР за кордоном до готувань, сліпо слухаючи однієї людини, це був великий удар для згаданого імперативу єдності і співпраці накодування. І таким самим ударом було (і є) намагання одного партійного середовища підпорядкувати собі всю організовану громаду

Місія преси

В обох згаданих сумних випадках — у скороченні УДЦентру УНР і в хаотизації українського організованого життя у ЗСА грали ролі амбіції, але висліді такі сумні, важкі, невтішні для цілої української вільної громади, що логічно насувається підозра, що і тут і там діяла за кулісами ворожа рука. Ми не маємо своєї контррозвідки і можемо судити людей тільки (Продовження на ст. 4)

КОМУ СЛУЖИТЬ РОСІЙСЬКИЙ ВІДДІЛ „РАДІО СВОБОДА“

Вияснено. Але довіроче меморандум обвинувачує російський відділ станції у цьому, що російськомовні передачі шкодять не тільки репутації «Радіо Свободи», але також цілості американських інтересів, — в дальшому твердить колоніст.

Андрерсон подає, що його асистент, Інді Бедвор, отримав довіроче звітлення, Джеймса Крічлова, референта плянування і дослідів при БІБ («Борд фор Інтернейшенел Бродкестінг») у Вашингтоні, якому є підпорядковані «Радіо Вілла Європа» і «Радіо Свобода». Крічлов відбуду інспекційну поїздку в січні ц.р. до Мюнхену і, вернувшись, написав це меморандум.

У документі читаємо: «Деякі передачі є одверто антидемократичні та протизахідні, як наприклад суворі критика „політичної свободи“ Західної Європи, що мовляв, є відповідальна за появу тероризму. Ще інші передачі є дивно однозгідні зі советською експансією, як наприклад, згадка, що советська інвазія Польщі в 1939 році „розтягнула територію Роді до її природних кордонів“».

У меморіалі задується що й інші радіопередачі відіграють антиполь-

ські позиції сучасної советської історіографії.

Для українця особливо важливий є напад російського відділу, «Радіо Свобода» на Папу Івана Павла II за його підтримку „унітарської“ (католіцької) церкви Східного Обряду) і її священників в Україні, — пише у згаданій статті Андрерсон.

Крічлов прийшов до заключення, що американська адміністрація «Радіо Свободи» цілковито втратила контроль над ситуацією американських урядових радіомовлень у Мюнхені. Цим самим він рекомендує негайно назначити нового американського голову радіостанції, який повинен би мати належну мовну, політичну й історичну підготовку й знання.

З українських і німецьких кіл у Мюнхені повідомляють, що російський відділ «Радіо Свобода» був і є переповнений новими советськими емігрантами, про яких минуле немає достовірних даних. Без сумніву, між ними є напевно добре вишколені агенти КГБ, які є майстрами сіння недовір'я хаосу та дезінформації.

В українському і білоруському відділах працюють здебільшого люди відомі українській громаді в Європі.

Однак від кількох літ працівники цих двох відділів борються проти проросійських тенденцій адміністрації «Радіо Свободи» проти русифікації українських і білоруських мовних передач, проти скандальних передач в українських перерадах, як наприклад, «репортаж» Віктора Некрасова про українську еміграцію в Канаді, в якому він із глузуванням написав про діяльність українців, їхній «загумінковий патріотизм», так, які про це висловлюються комуністичні КГБ-івські пресові органи в Україні.

Річ ясна, відповідні українські чинники робили демарші у відповідних колах у Вашингтоні; представлено масу документів, вказуючи на неправильний підхід в українському і білоруському відділах «Радіо Свободи», і т.п. Від літа 1979 року «відповідні чинники» в дальшому «простудіюють» ці документи без будь-якої відповіді.

Тепер українська критика без сумніву отримала величезну підтримку зі сторони Джеймса Крічлова, який є в курсі українських зажалень і знає, що вони у великій мірі ґрунтуються на правдивих причинах й безспірних фактах.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Театральний Ансамбль

„Ми з України“ у Вашингтоні

Літературно-мистецький вечір, який відбувся заходами Вашингтонської Групи УВАН у ЗСА і Об'єднання Українців Вашингтону в суботу, 28-го березня ц.р., в залі українського католицького собору Св. Родина, позначився багатством і різноманітністю програми.

У виконанні недавнорішнього театру малих форм із Нью-Йорку „Ми з України“, звучали постичні твори Леоніда Первомайського і Ліни Костенко, лунали музика і пісні композиторів Г. Скупинського, Л. Вербицького (у власному виконанні) і В. Івасюка, відбувалися „лицедійні“ сценки з творів українських класиків і скомпановані гумору скетчі. Отож, глядач різних естетичних уподобань мав нагоду задовольнити свою справу мистецтва і власне в цьому була заслуга складачів програми.

Концерт відкрив вступним словом голова Вашингтонської групи УВАН проф. Петро Одарченко, привітавши від імені організаторів акторів і публіку і побажавши приємно провести час.

У своєму слові про учасників вечора, недавно прибувши з України, режисер актор Олексій Журба, коротко познайомив публіку з кар'єрами акторів — виконавців вечора: — колишнього провідного акторкою українського театру в Чернівцях Євеліною Белюц, автором музичних супроводів до багатьох кінофільмів кінотеатру імені Довженка, композитором Л. Вербицького, актрисою театру імені Лесі Українки в Києві Ліною Гайдай та молодого піаністкою Радою Белюц.

Але, центральним виконавцем програми концерт „Ми з України“, була акторка Євеліна Белюц. І чим разом вона в повній мірі виявила свій блискучий талант, не тільки драматичної і комедійної актриси і декламаторки, але також співачки естрадного жанру в стилі Софії Ротару. Пісні „Лелеки“ і „Жоржини“ Л. Вербицького, „Скрипка“ Г. Скупинського, „Червона Рута“, „Відлуння твоїх крові“ і „Я твое крило“ В. Івасюка у виконанні Е. Белюц захопили слухачів витонченістю інтерпретації і емоційною наснаженістю. Так хотілося б почути ці пісні в її виконанні в супроводі оркестру.

У гуморесках „Монолог про кохання“ (Євентуального), „Куца Фенька“ (Глаголого) і „Вільраді“ (Камельгородського) режисер актор О. Журба виявив тонке відчуття задумів акторів і засобами опрацювання в деталях інтонації і жесту, викликав у глядача

У ВАСИЛІНГТОНІ відбулася масова демонстрація залізничників, які прибули до столиці масово, щоб заперекотувати проти обмеження для залізничників і обмеження залізничної сітки взагалі. Відсутність робітників на залізницях і їхня поїздка до Вашингтону спричинила чималі невідомості у курсуванні приміських поїздів, зокрема в Нью-Йорку, Філадельфії, Вашингтоні, Балтіморі й інших містах.

В. Шостак

мале яблуко, грушок, ні слив. Помаранч тут ніхто не бачить, за весь час мого перебування я не то, що не їла, але й не бачила у Румунії одного станка чи крамниці з яриною і овочами. Кажуть, що їх продають на передмістях. Уздовж побережжя Констанці, де мільями тягнеться пляж і де повно готелів, ви не купите галузки винограду, ніжє на лік. Тож, пийте вино, хоч і вино не дешеве. Два долари за пляшечку, це на румунські леї — дуже багато (1 долар — 12 леїв). Та досить вже про харчі, звернімо увагу на щось інше, на щось, що надолужує браки.

Краса румунської природи: ліси, алеї, парки і квіти, квіти і квіти — це і є хвала сучасної Румунії. — Та чи ж потрібно було міняти систему життя тільки на те, щоб плекати мільями рожі, рости аїстри, буйні гладіолі і наструшю. Милій Божє! Яка дисгармонія знову. В парках мов у казці, а в ресторанах бідних, така нужденість, така задуха, що увійти неможливо.

Проте, сидіти в парку ви не бійтесь. Немає тут крадіжок, немає тут волокти, немає наших графіті! — і кожний кельнер, кожний носильник клунків, урядовець у бюрі і кожний, навіть, студент, цілує дамину руку, так, як це було колись. Бо люди тут чемні і галантні та повільні, що Боже крий. У ресторани чекате годину, щоб дістати обід.

Те саме по крамниці і в урядах.

Від першої до п'ятої по полудні — всі крамниці закриті. Сіста.

Від п'ятої до дев'ятої вечора, місто наповно оживає, трудящі виходять гуляти, а те гуляння — то пиво, кава і морозиво, і пепсі-кола, дуже тут популярна. Сидять за столиками на зовні ресторани і гурторять. П'яних зовсім немає.

Кінофільми — не дуже тут цікаві. Румунська фільмова продукція дещо відстає, вбогий, пропагандивний сюжет, техніка фільмів слаба, а те, що приходять з Америки, старого, віджилого змісту — з ковбасами і таверанами, з жорстокістю і брутальністю, і ними, здається, захоплений, спраглий атракції і емоції, юний глядач.

Унікальний в Європі Жидівський театр у Букарешті втішується доброю славою. Квитки дешеві, легкодоступні для всіх.

(Продовження буде)

Іванна Савицька

З ДОРОГИ НАД ЧОРНЕ МОРЕ

Колеса вузенького, довгого літачка стукнули нагло об ґрунт, понісся радісний апляз — і я опинилася на летищі в Букарешті.

Усе тут мені знайоме, входи й виходи, система контролю паспортів, виміна лів, легка перевірка багажу, бо ось уже четвертий раз гостюю туристкою у Румунії. Та я нашілюсь на Констанці, а Букарешт і Карпати будуть мені відпочинком, малою зупинкою у дорозі.

Букарешт, колишнє прекрасне, кольористе місто (малий Париж, як його звали в Європі), повний люксів, блиску і багатства, сьогодні змінюєсь недопізнання. Правда, архітектурні залишки є, і їх доволі багато, і може саме тому, підліньке, сучасне, модерне — всумш з минулим, так дуже тепер у дисгармонії, у різкому контрасті. До того, вулиці, навіть біля мого готелю, позабиті густо дошками, бо вони все ще під грусами, ще не відгребались від останнього в місті землетрусу.

Музеї, церков і театрів у Букарешті сила-силенна. Та я не буду зупинятись над ними. Я вам казати буду про людей, про побут, та про щоденне сучасне життя, так як я його бачила на власні очі.

Та церкву св. о. Миколая таки згадаю. Вона біля готелю, похила, згорблена, поморщена, наче старенька бабуса. Мальовий же невидю, їх поїли століття.

Горять — мигочуть свічки, збивають копів, та тут не годиться відвідати церкву, не засвітивши свічки. Прибуток з продажі свічок — основна матеріальна база для вдержання численних церков.

Церкви в Румунії — відкриті. Люди моляться, ходять на недільні відправи, проте, молоді менше, як колись, і партійні не дуже то побожні. Та згадаю тут, мимохіть, такий факт:

Як помер в Букарешті батько президента Ніколая Чаушеску, син поховав свого батька за старим православним звичаєм, і ще й сьогодні, кожної п'ятниці, як святяться свічки на гробах, світиться свічка на гробі батька Чаушеску.

До того треба згадати, що церкви й монастирі — це туристичні об'єкти, які приносять Румунії не тільки опінію релігійної толерантності, але й гроші.

Крамниці в Букарешті, за останні три роки, майже нічого не змінилися. Погані якості матеріали на жіноче й чоловіче вбрання, пошитого одягу майже невидю. У крамниціх з лібом немає паперових торбин. Бере хлібець у руки, і так несете додому. Смішно воно дивитись як прохажі, повертаючись з праці, вимахують хлібом, гейбі якоюсь парасолькою. А хліб там випікають довгий і білий, схожий на наш італійський, тільки дуже забитий, не пухкий.

З м'ясом також нелегко. Я пристанула до товпи, що юрилася у провулку біля якоїсь крамниці. Там продавали м'ясо, очевидно на „чорно“, а щасливці, що захопили пайку (2 кілограми на душу), несли свою добычу знову ж в руках, без ніякого опакування.

У Букарешті зовсім не видно меблів, холодильників, телевізорів, крамниць із канцелярним приладдям, мало косметики. Румунське взуття так тверде, і так якесь старосвітське, що ви б його не хотіли, навіть, задуру.

Зате горілки — сила, силена пляшок. Трактир повний людей, п'ють і їдять, часто навісточки, з кашкеткою на очах.

А ресторани брудні, повні жалюхливих тарганів і відливих мух, що вільно лаять по харчах.

Це так, для щасливих трудящих, бо по готелях, у готельних їдальнях, призначених виключно для туристів, чисто, чепурно, привітно.

Висококальорійні румунські тіста, сир, ковбаса і масло лежать на полицях, навіть у найбільшій спеку без льоду, без охолодження зовсім.

Вечірній розваг в Букарешті багато, та вони — іншого стилю і іншої якості, як у нас. В сезоні — опера, драматичний театр, театр комедії і безліч фольклорних фестивалів, концертів, музичних пописів і конкурсів.

Популярних в Нью-Йорку, бродвейових порнографічних театріків і цієї же лектури в Букарешті зовсім немає.

Ще одна цікава чудасія. Румунія не має винограду, не

ле, злине думкою в дитячі й юнацькі роки і в уяві дожене свої літа молоді на каліновому мості та запросить їх бодати в часочок погостювати в літнього мандрівника, який докінчує верстати свій життєвий шлях...

„Калиновий міст“ проф. Володимира Барагури, який, подібно як і збірка Любови Колесенської „Дзеркала“, одержав найкращу оцінку літературних рецензентів перед передачею його до друку, має дві частини: і в них майже півстотні спогади-розповіді з дитячих та юнацьких років автора в Немирові і в середній школі в Яворові. Книжка поєднує в мистецькому оформленні та з оригінальними ілюстраціями до кожного оповідання у виконанні Зенона Онишківця. Також і цей літературний твір

У п'ятницю, 1-го травня ц.р., у приміщеннях Головної Канцелярії УНСОЮЗу, зібралися працівники УНСОЮЗу та Видавництва „Свободи“, щоб привітати

д-ра Луку Луцеза з появою його книжки „Література і життя“.

Під час цієї зустрічі до зібраних промовляв редактор-смерит Антін Драган, накресливши в коротких фрагментах працю д-ра Луцеза в редакції „Свободи“ та його багату творчість. Він також сказав про книжку Володимира Барагури — „Калиновий міст“ і збірку оповідань Любови Колесенської, — „Дзеркала“, що мають небагато появилися із цього Видавництва, причому подавши характеристику цих творів. Описав із коротким словом виступи також автори книжок, які розповіли про їхню працю у редакції „Свободи“ та їхні найновіші видання.

УЧЕНИЦЯ ДІСТАЛА ПЕРШУ НАГОРОДУ

Філадельфія, Па. — Сестра Доротея, директорка з Академії св. Василія тут, повідомляє, що учениця цієї української католицької середньої школи Лена Ачіно дістала першу нагороду на Стейтській науковій виставці, яку спонзорували разом Пенсильванійська Академія наук і Пенсильванійська Молодеча Академія наук на змаганнях у Гост Фарм у Ланкастері, в днях 5-го, 6-го і 7-го квітня, поміж багатьма учасниками з цього стейту. Всіх учасників цих молодечих наукових проєктів, поданих кожним проєктованцем усно, розглядала виставкова комісія на підставі наукової думки, експериментальної методи, аналітичного підходу й відповідної подачі.

Сестрицтво Покрова Пресвятої Богородиці при парафії св. Володимира і Ольги в Чикаго, Ілл.

У підготовці до святкування 1000-ЛІТТЯ ХРЕЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ запрошує на озвучений показ прозорок, картин українських дерев'яних церков

МІСТКИНИ

ТЕТЯНИ БАЮК

під заголовом

„НЕОПАЛИМА КУПИНА“

в суботу, 9 травня 1981 р., о год. 6:30 веч.

в аудиторії собору св. Володимира і Ольги

Запрошуємо Любителів образотворчого мистецтва оглянути

ВИСТАВКА КАРТИН МИСТЦЯ МИХАЙЛА МОРОЗА

яка відбудеться в днях 17-го, 19-го та 24-го травня 1981 року в приміщенні Українського Інституту Америки, 2 Схід 79-та вул. (пр. 5-ої Авеню) в Нью Йорку, Н. Й., в год. 2-6 по пол.; в суботу від 12-6 по пол.

Відкриття виставки в неділю, 17-го травня 1981 р., о год. 3-й по пол., з такою програмою: Відкриття: 1. Ред. ІВАН КЕДРИН-РУДНИЦЬКИЙ. 2. Слово про мистця: д-р ЯРОСЛАВ ЛЕШКО, проф. Смит Коледжу, Нортгемптон, Масс. 3. Взаємодіювання мистецтва й уяви у мистецтві Михайла Мороза — м-р РОЖА СМЕРЧИНСЬКА-ШУЛЬ, РОКСОЛІЯ САВКА (Монреаль) — скрипка, ІРИНЕЙ ЖУК — фортепіан.

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО“ та УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО „СМОЛОСКИП“ ім. В. СИМОНЕНКА запрошують українське громадянство на

ЛІТЕРАТУРНІ ВЕЧОРИ

з нагоди появи II-го тому

ТВОРІВ МИКОЛИ ХВИЛЬОВОГО

які відбудуться у таких містах:

ВАШІНГТОН

П'ятниця, 8-го травня 1981 р., год. 7:30 увечері, в залі Grace United Methodist Church, 7001 New Hampshire Ave., Takoma Park.

Влаштувати спільно Об'єднання Українців Вашингтону, Вашингтонський Відділ УВАН та В-во „Смолооскип“.

ПРОГРАМА: слово проф. П. Одарченка (УВАН) і А. Федінського („Смолооскип“); доповідь голови ОУП „Слово“ д-ра О. Тарнавського н. т. „Як приймали М. Хвильового поза УРСР“; мистецьке читання творів М. Хвильового — Марта Гарасовська; у музичній частині — виступ Л. Дячок і Л. Пастухів-Кіндзерявої.

ЧІКАГО

Субота, 16-го травня 1981 р., год. 7:00 увечері, зала Українського Інституту Модерного Мистецтва, 2318 W. Chicago Avenue, Chicago

ПРОГРАМА: слово М. Форовича і О. Зінкевича („Смолооскип“); доповідь про М. Хвильового — проф. Б. Рубчак; мистецьке читання творів М. Хвильового — М. Гарасовська; у музичній частині — скрипаль Євген Гравтович.

ДЕТРОЙТ

Неділя, 17-го травня 1981 р., год. 3:00 по полудні, зала Українсько-американського Центру на Карпентер, Детройт

ПРОГРАМА: слово ред. М. Смика („Українські вісті“) і О. Зінкевича; доповідь О. Зозулі н. т. „Хвильовий і хвильовизм“; мистецьке читання творів М. Хвильового — М. Гарасовська; запити й дискусія.

В кожній місцевості після програми — перекуска. Чистий дохід з літературних вечорів призначений на дальше видання творів М. Хвильового.

Увага! РОЧЕСТЕР І ОКОЛИЦІ Увага!

Ювілей відбудеться 17-го травня 1981 року о год. 4-й по пол.

в аудиторії парафіяльної школи церкви св. Йосафата.

ПОДЯКА

3 волі Всевишнього дня 1-го лютого 1981 р. відійшов від нас у вічність наш найдорожчий Муж, Батько, Дідусь і Брат

бл. п. ЯРОСЛАВ САС-ДАШИНЕЦЬ КУЛЬЧИЦЬКИЙ

проживши 67 літ.

Цією дорогою складаємо ШИРУ ПОДЯКУ Всім, хто у нашому великому горю виявив нам правдиві аніми співчуття та дав моральну підтримку перенести ці важкі хвилини.

Передусім сердечно дякуємо Всесвітлішим і Всечесним Отцям зі собору св. Володимира і Ольги та з катедри св. Миколая за відслуження панахиди, а Всесі. і Всеч. Отцям зі собору св. Володимира і Ольги за відслуження всіх похоронних відправ, прощальні слова та відправлення Тіла Покійного на цвинтар.

Ми надзвичайно вдячні нашому сусідові п. д-рові Ю. Горюховському за удележення першої лікарської допомоги та п. д-рові Р. Крупиці за довголітню лікарську опіку.

Щиро дякуємо Родині, що з далека прибула, щоб віддати останню прислугу нашому Покійному. Рівнож дякуємо сердечно Всім Дружам, Приятелям та Знайомим, що зайшли до нашої хати, щоб поділитися наше горе та будь-яким способом нам допомогти. — Всім, які усно, письмово або телефонічно висловили нам співчуття у нашому смутку — сердечно спасибі.

Від серця дякуємо Всім тим, хто взяв участь у панахидях, похоронних відправах, хто ніс домовину, та всім, що відправили Покійного на місце вічного спочинку.

Щиро дякуємо п. Іванні Горинській, станицій П. Станції Чикаго, за пращальні слова над домовиною, п. м-р П. Приханові від Б-ва Діаізіянікі, та п. П. Коновалові від Управління Відділу У.Б.Союзу.

Наша щира подяка п. І. Опанасові, голові У.Б.Союзу, за зворушливі та сердечні слова під час трини, та донці МАРІІ за слово про Батька.

Похоронному заведенню Музика і Син за азірче та дбайливе переведення цілого похорону.

Наша окрема подяка за квіти, що їх надіслала Родина та приятелі, а це: О.І.Шепаровичі, Л. Кульчицький, д-р М.Т.Наболотні, д-р Ю. Кулєс, п-во Дмитерки, Укр. Брат. Союз, В.П.Лаврові, П.А.Кульчицький, Вест Субурбен Госпіталь, Ф.Т.С.Дел, Ю.С.Ленгвідж, Братство Діаізіянікі, д-р Г. Лозинський, Білл О'Конелл, Укр. Брат. Союз — Скретон, У.М.М. Ю.С.Літ Паблікейшен.

Дякуємо сердечно п. Н. І. Р. Заводовичам за роблення пам'яткових знажок та накручування на тасьму всіх похоронних відправ та пращальних слів.

Ще раз сердечно дякуємо Всім, хто в будь-який спосіб старався полегшити наше горе по несподіваній відході від нас нашого Мужа і Батька.

За ласкаві пожертви на Служби Божі та інші доброділи цілі складаємо щирю подяку всім нижче поданим особам:

На Служби Божі:

М. С. Адамовичі, Н. Балицька, К. О. Бородайки, Д. Бурштинська, Д. Г. Гандзюки, М. Гесел, І. Горюховська, М. Горюховська, І. Гуменик, О. Говєвич, д-р Я. К. Данилишин, Е. Держко, І. П. Деркачі, М. Дурбак, І. І. Зембровські, В. Іванюк, Е. Е. Ясєні, Е. М. Климовичі, А. П. Козьки, І. Козьки, Ю. Кокорудз, Б. Комаринська, М. Косарчин, А. С. Крацьки, д-р Р. С. Крупики, А. Кулєс, Я. Кулєс, П. Кульчицький, П. А. Кульчицький (Нью Джерзі), А. Куцан, О. Лебедович, Л. Л. Лукомські, Р. О. Луцки, Р. А. Матуськи, Г. Меркель, А. Микитка, Р. О. Мицьки, М. В. Модрицькі, В. Нагорняк, д-р К. М. О'Донового, Б. Ожга, М. Ольшанський, І. Павліш, Панчук-Ріпкевич, М. Паславська, О. Пещевіч, М. Попадюк, В. І. Притоцьки, д-р В. Н. Прохори, д-р А. Л. Пунді, д-р П. Д. Пунді, Т. Саллива, С. М. Скробачі, О. Филипович, А. Х. Цюлєн, Л. К. Чайковський, В. Я. Шевчики, Я. К. Яворський, Ю. О. Яримовичі, Е. Ястремська, незначна особа.

На церкву в Лурді:

Е. Держко, Дж. Інграм, д-р Р. С. Крупики, С. Миськів, Н. Ступак, М. Толочко, Інг. О. Д. Шепаровичі, д-р Г. Г. Щербанюки. Разом: 135.00 дол.

На Патріарший Фонд:

М. О. Андрущишини, М. Бойко, А. О. Гарасовські, О. І. Гарасовські, Горалевські-Сіріє, О. С. Казанівські, П. А. Кульчицькі (Нью Джерзі), П. А. Кульчицькі, Р. Яценків. Разом: 110.00 дол.

На Беатифікаційний Фонд Слуги Божого митр. Андрея:

Марійська Дружина ім. св. Тереси. Разом 25.00 дол.

На Семінарійний Фонд:

М. Андрейко, В. М. Барагури, М. Витягловський, П. Войтович, 8-й Курніс УПС „Орлікіа“, Діетарі Департ., В. Т. Дмитраш, П. Кульчицький, М. Курчак, В. П. Лаврові, І. Левницька, А. Лемішча, д-р І. Н. Макаренчі, д-р А. М. Мацюваки, Г. Пещічка, С. Свистун, д-р О. Я. Фаріон, Я. Ячмінська. З волі Покійного — родина зложила 1,000.00 дол. Разом: 1,365.00 дол.

На Пласт. Станицю в Чикаго

С. Дж. Борен-К. І. Лонг, д-р І. М. Лисейки, Укр. Брат. Союз — Пласт. Відділ. Разом: 300.00 дол.

На Вид. Фонд Т-ва „Бойківщина“

З волі Покійного — родина зложила 100.00 дол.

На Пластові Видання

В. М. Барагури, Н. В. Ващинські, 8-й Курніс УПС „Орлікіа“, П. Ганкевич, Е. Гойдиш, д-р Ю. О. Горюховські, д-р З. К. Гури, д-р І. С. Дачиниши, Р. Р. Дмитерки, М. Б. Дікові, Р. Г. Зяцї, В. Іванюк, А. Копистинський, Б. Копистинський, О. Корж, Н. Н. Кузичі, д-р Ю. Т. Кузичі, М. Курчак, В. Кух, І. Левницька, В. Литвин, А. Лисівський, У. Лисівський, д-р Г. Лозинський, д-р І. Мула, В. Нагорняк, І. Олексин, А. Помірко, д-р О. Б. Попелі, Т. Попович, д-р А. Л. Пунді, М. Сем'яничук, І. Матвішин, Р. М. Смики, І. Сольчанки, О. Сушко, д-р Б. О. Ткачуки, Л. Ткачук, д-р В. О. Федіняки, Д. Хухра. Разом 680.00 дол.

На Гарвард

д-р М. Бараболяк, І. Богач, Н. Верн, М. В. Гальчишак, Е. Л. Геромінімови, Л. Кульчицький, Х. Луцки, Р. О. Луцки, А. П. Матайшини, Ю. Л. Матайшини, М. А. Мельники, І. Пежанська, Р. Л. Савки, І. Туцький. Разом: 205.00 дол.

Нехай Всевишній нагородить Вас Усіх своїми ласками, а душі Покійного дасть вічний спочинок.

В сороковий день смерті бл. п. Ярослава Кульчицького була відправлена в соборі св. Володимира і Ольги в Чикаго Служба Божя за панахидою.

Усіх, хто знає Покійного нашого Мужа і Батька — просимо про ласкаві молитви за його душу.

Залишені у великому смутку дружина СОФІЯ дочка МАРІЯ з чоловіком і донєю дочка ДАРІЯ та брат ЛЕВ з родиною

Маємо на честь повідомити, що

З НАГОДИ 50-РІЧЧЯ ДІЯЛЬНОСТІ 20-го ВІДДІЛУ ОДВУ в РОЧЕСТЕРІ з благословенням Патріарха-Кардинала Блаженнішого Йосифа, Митрополита УАПЦ Блаженнішого Мстислава, Митрополита УКЦ Преосвященного Степана в Рочестері відбудеться

ЮВІЛЕЙНЕ СВЯТО

Свято жінки-героїні у Філадельфії

Свято Жінки-Героїні, влаштоване силами Українського Золотого Хреста (УЗХ) Союзу Українок Америки (СУА) й Об'єднання Українських Православних Сестрицтв, відбулося у суботу, 21-го березня ц.р., у Філадельфії, в залі Українського Освітнього Культурного Центру.

„С сигнали тривоги — їх любов посилає, і на заплату не чекає ніхто з них, щойно може згодом хтось оцінити і згадає... колись“.

Ця особлива любов, що виявлена в самовідданості, мужності, в процесі здійснення видатних за своїм значенням дій. Тут мається на думку героїзм української жінки. Це вона довершила чинів, що вимагають сильної волі, сміливості, самозречення, а то й посвятивши жертви власного життя для вітчизни.

Імпресу відкрито словами поезії поновно засудженого й ув'язненого Василя Стуса:

„Сосна росте із ночі. Горілиця з-за ободу свічула. Десять алакитичний Київбродіві у мерехтінні найдорожчих лиць“.

Сосна росте із ночі. Горілиця з-за ободу свічула. Десять алакитичний Київбродіві у мерехтінні найдорожчих лиць. Сосна росте із ночі і росте, як тинь Вітчизни о порі смеркання. А ти уже по тойбіч, ти — за гранню, де гойдається святе“.

Хвилиною мовчанки вшановано пам'ять героїв, а діти із Світлих УЗХ склали квіти перед символічним пам'ятником героїні.

Святочне слово вголосила запрошена Відділом Українського Золотого Хреста д-р Ніна Строката-Караванська, думки якої були дуже цікаві і повчальні. Людина — носій величного Божого задуму. Хтось спроможний це здійснювати — що велику місію, — а хтось ні. Тих, хто спроможний — не багато. Це вони — герої доби, епохи. Шлях до майбуття починається в минулому і через сьогодні прямує до майбутнього. Українській жінці належить у тому здійснюванні Божого задуму визначне місце так у минулому, як і в сучасному.

В національній культурі є знак, який залишила жінка-українка в минулому — у подвигу героїчного чину, як і в планеті естетичного принципу. Сьогодні ми згадуємо усіх їх, хоч велика більшість їх — безіменні. Ми згадаємо тут тільки деякі одиниці із сучасності.

З-посеред ув'язнених і переслідуваних, які муляють несуті свій хрест страждань, назвемо Оксану Мешко, що очолювала Українську Гельсінкську групу; за оборону сина й інших політичних в'язнів вона карасться в психушці. А також згадаємо родину Січків, з якої вже заарештовані батько і два сини; лишилася мати-страдниця і її доня, якій грозить те саме. Згадаємо рівнож недавно засуджену й ув'язнену Ганну Михайленко.

Закликом до безастережної оборони усіх українських політичних в'язнів, а зокрема жінок, закінчила Н. Караванська своє полум'яне слово.

З черги Віра Бойко виконала на скрипці стрілецьку пісню; далі йшов скрипковий дует — Віра і Мирон Бойки — виконали в'язанку стрілецьких пісень. Віра Бойко чи не найкраща студентка в класі проф. А. Жи-

лавої (УМІ). Співочий Ансамбль під керівництвом Петра Гурського при аккомпанюванні бандур в'язанкою пісень закінчив першу частину програми. Ансамбль зіспіваний, добра гармонізація й інтерпретація виконуваних пісень. У складі ансамблю: Ольга Гурська, Станіслава Гаврас, Ліда Ковальчук, Надія Клоос, Надія Савчук, д-р Петр Ключ, Іван Праско, Євген Филиппів і керівник Петро Гурський.

Інші дійові особи: сестри Михайлюк — Оксана, Оля, Маріяна, Марта й Уляна, одружена Процюк; Галина Горасічка; Марія Касіян. Всі вони, добре відомі тут із сценічних виступів, творили зіграний ансамбль. Музична ілюстрація: Віра й Мирон Бойки й

Оля Трипупенко. Сценографія: Микола Кавка. Ця інсценізація збагатилася програмою свята.

Після перерви свято продовжувалося: велике враження викликала інсценізація „Поклін Героїнам“. Головну роль грала Володимир Кавка — Жрекиня. Вона водночас і мистецький керівник. Її виконання було на професійному рівні: крім зразкової співдії з іншими персонажами, вона показала повністю вроджені сценічні здібності — дикий, відповідний до тексту міміка, жест і рух.

Взагалі цьогорічне Свято Жінки-Героїні було на мистецькому рівні під поглядом змісту і виконання.

Авторські вечори І. Савицької

Ютика, Н. Й. (А.К.) — В суботу, 16-го травня ц.р. о год. 7-й увечері, тут, в залі української католицької церкви св. Володимира відбувається авторський вечір письменниці Івани Савицької з участю співачки Христини Карпівич з Нью Йорку.

Вечір — монтаж слова й пісні — присвячений Лем-

ківщині, як також Києву. В неділю, 17-го травня, о год. 4-й по полудні І. Савицької й Х. Карпівич заговорять до Ватерліту, Н. Й. з тією самою програмою, яка відбувається в залі місцевої української церкви.

Авторські вечори спонзорують 57-й і 99-й Відділи СУА.

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. Стефані Жуковської

складаю 25.00 доларів

на „ФОНД ім. Д-ра ЗАЛОЗЕЦЬКОГО“.

Володимир ГНІДИЙ

Вшановуючи пам'ять Дорогого і Вірного Приятеля

сл. п. проф. СЕМЕНА СТЕФАНИКА

складаю 100.00 доларів

на ФОНД УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ в Гарварді.

Братові Юркові і Родніні складаю щире співчуття.

Ірина ЛЮБЧАК

Вшановуючи пам'ять мого Незабутнього Друга із шкільної лавки і Побратима по Зброї у Визвольній Віллі 1918/19 років

св. п. інж. МИХАЙЛА СЕЛЕШКА

складаю на ПОТРЕБИ РІДНОЇ ШКОЛИ в Детройті

квоту 40.00 доларів.

Родніні Покійного Михайла, пересилаю вислови глибокого співчуття.

2-го травня 1981 р. Петро МЕЛЬНИКОВИЧ з родиною

Братство кол. Вояків 1-ої УД УНА, Станиця Нью Йорк,

ділиться сумною вісткою, що дня 29-го квітня 1981 року, відійшов у Вічність

сл. п. м-р прав ЛЕВ ВЕРБЕНЕЦЬ

кол. вояк 1-ої УД УНА, учасник бою під Бродами, довголітній член Управління Станиці та Крайової Управи Братства, кол. суддя та активний громадський діяч.

ПОХОРОН відбувся в суботу, 2-го травня 1981 р. на українському православному цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Родніні складаємо наші щирі співчуття.

Управа Станиці

БРАТСТВО ОХОРОНИ ВОЄННИХ МОГИЛ „БРОДИ-ЛЕВ“

повідомляє, що дня 29-го травня 1981 року, помер

сл. п. м-р прав ЛЕВ ВЕРБЕНЕЦЬ

член-основник Братства „Броди-Лев“, кол. вояк 1-ої УД УНА, кол. суддя та активний громадський діяч.

ПОХОРОН відбувся в суботу, 2-го травня 1981 р. на українському православному цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Родніні складаємо наші щирі співчуття.

Управа Братства „Броди-Лев“

В Святи візьмуть участь представники церковних та громадських організацій, як також запрошені гості — українці місцевої громади й з поза Рочестеру. Мистецьку програму прикрасить солістка оперного театру МАРТА КОКОЛЬСЬКА-МУСІЧУК.

Управа 20-го Відділу ОДВУ

Китайський єпископ...

(Продовження зі стор. 1)

ших переслідувано, а священників і єпископів, які пірвали з Римом і яких за те названо священниками-патріотами, дано дозвіл виконувати в обмеженій формі свої священні функції. Єпископ Кантону і апостольський адміністратор у КНР Домінік Танг відмовився зрівняти з Римом і за те його позбавлено його функцій та в'язано в різних тюрмах КНР впродовж 22 років.

Тепер саме той єпископ прибув за дозволом уряд у Пекіні до Риму. Прибуття його було попереджене різними кроками з боку католицької ієрархії впродовж останніх років, відколи почалася нова політика в

КНР, а накінець заявою Папи Римського Івана Павла II в часі його візиту на Філіппіни в лютому ц.р., про потребу поновлення зв'язків між КНР і Ватиканом та про те, що Католицька Церква в КНР, як і в кожній іншій країні, „бажає бути в Китаї тільки благочинником Царства Божого на землі так, як це є в кожній іншій країні“.

Візита єпископа Тенга і його розмова з Папою Римським, зміст якої не був поданий до публічного відома, є початком нового етапу не лише у відносинах між Ватиканом і Пекіном, але також у становищі й ролі Католицької Церкви в Китаї.

Сенат Нью Джерзі...

(Продовження зі стор. 1)

висте нешпашування моральних засад. Але вона також свідчить про відданість українських та інших підсудових дисидентів

справі людських і національних прав. Демократичний сенатор Дж. Кофілд теж при цій нагоді пригадав про загальне наголошення або припинення питання людських прав у Вашингтоні, сказавши в додатку ще так: „Ця резолюція є теж для:“

Вашінгтон візьме...

(Продовження зі стор. 1)

Картер зобов'язався, коли б така ситуація постала, призначити відповідний контингент американського війська. Теперішній президент Роналд Реген теж рішуче підтримує і на тій підставі урядові чинники ЗСА, тобто в першу чергу державний департамент і департамент оборони внесли відповідні виконавчі постанови. Речник державного департаменту Анита Стокмен поінформувала, що загальне число цієї формации буде

около 2,500 вояків. З того приблизно половину становитимуть американські частини. Закликали рішення „по-роблено продовж останніх шостих тижнів опити в ООН і стверджено, що Рада безпе-

ки ООН не буде в силі створити збройної сили ООН, передбаченої договором.

ЗСА уже якийсь час планували заходи на такий випадок і тепер продовжують свої заходи для виконання зобов'язань до створення і утримання альтернативної збройної сили на мультінаціональній базі, сказала речник державного департаменту.

Ту альтернативну розв'язку прийняли до відома уряди Єгипту і Ізраїля. Вони також погодилися, що з інших держав, які можуть прислати свої контингенти для цієї міжнародної формации, можуть бути Австралія, Нова Зеландія, Перу, Непаль та інші.

Відбулася пресова конференція з кандидатом Дегненом

Джан Дегнен

Перт Амбой, Н. Дж. (Л. В. а.) — 3 чималою числа демократичних кандидатів на пост губернатора стеїту Нью Джерзі, які братимуть участь в недалеких передвиборах, висувається на помітне місце кандидатура ще місяць тому головного прокуратора стеїту, що якраз тепер зрезигнував з цього становища ради губернаторських змагань, Джана Дегнена.

Цей кандидат у четвер, 23-го квітня, тут пообіди, зустрівся на півторогодинній конференції з представниками етнічної преси, що появляється в стеїті і обслуговує населення стеїту саме східноєвропейського походження. Зустріч відбулася в приміщенні Польського Народного Дому при Грейс вулиці. Присутніх було кілька надцять осіб, які репрезентували пресу й етнічні громади українців, поляків, словаків і білорусів.

Відкриваючи пресову конференцію, голова Ньюджерзкого Українського Демократичного кокусу д-р Богдан Витвицький представив кандидата Джана Дегнена і, коротко розповівши про дані його на губернаторства, пояснив, чому Дегнен активно вирішив підтримувати вже так завчасу, бо в передвиборах, діячі східноєвропейського походження, які об'єдналися в так званий Східноєвропейський кокус за Дегнена.

До цього кокусу ввійшли д-р Вітаут Кіпелі, білорус, голова етнічної Дорадої Ради у стеїті Нью Джерзі; Райнгольд Смічек, крайовий віцепрезидент Польсько-Американського Конгресу, і д-р Богдан Витвицький, голова згаданого вгорі українського Демократичного кокусу. Унапрямлюючи комітет Східноєвропейського кокусу за Дегнена було також створено і до нього ввійшли, крім трьох зазначених, ще Рей Лисняк з Елізабет, стеїтовий асемблмен; Каміла Смородська, член ньюджерзкої Етнічної Ради; Генадій Клименко, теж член цієї Ради; Казімір Ковальчик, міський радник з Елізабет; Стенлі Сокескі, також член Ради; адвокат Нестор Олесницький; містечко Аркадія Оленська; Петришин; диячка СУА Ольга Гнатейко; Джин Загурський; д-р Юрій Третяк, Марко Мурованій і Антоні Колоковські.

Представники „Свободи“ цікавили чотири питання, на які Джан Дегнен дав вичерпні і задовільняючі відповіді. Щодо поборювання злочинності в стеїті, особливо в кварталах, заселених українцями й іншими слов'янами, дуже часто старшими людьми, Дегнен пропонує збільшити кількість поліціянтів, збільшити фонди для вишколу добрих і сильних поліційних сил, збільшити кількість тюрем для кримінальників, увести швидші суди, ухвалити нові закони, які б суворо карали рецидивістів-злочинців (як го-

ловний прокуратор стеїту, Дегнен уже увів подібні проєкти в чотирьох повітах і вони дали добрі наслідки).

Він також старатиметься усунути „перед-торг“ перед засудом, коли переступник може вибрати добровільно собі меншу провинну замість більшої і призначити до неї та бути тільки за неї судженим, замість значного більшого злочину, що він його насправді поповнив.

Друге питання стосувалося шкільництва, призначення кредитів урядом суботних шкіл української мови й культури. Звичайно — це шість годин науки кожного тижня протягом 11 років.

Йдеться про визнання кредитів на рівні середніх шкіл. Дегнен відповів, що він вже доручив відповідним чинникам при його виборі квартири зійтися з відповідними відділами шкільництва й виробити до двох місяців об'єктивні та напруги в цьому питанні. Ці об'єктивні з певними пропозиціями дистантує всі шкільні райони.

Третє питання теж з царини шкільництва й освіти — це стурбовання українців й інших східноєвропейських вихідців невирішеним образом і викривленням зокрема української історії в підручниках американських шкіл і як цьому хоче зарадити Дегнен. Він відповів, що справи цієї глибоке ще не вивчає, але він цілком схвалює діяльність підкомітету ньюджерзкої Етнічної Дорадої Ради, що ці справи доглибинно вивчає й дає рекомендації, як цьому сумному стану зарадити. Він достоєється до цих порад.

Четвертим питанням було: чи він, вибраний на губернатора, брав би під увагу труднотні постійно при губернаторському кабінеті кваліфікованих людей із слов'янських груп, щоб в той спосіб і після виборів губернатора був у близькому пов'язанні з потребами й бажаннями етнічних меншин із східноєвропейським минулим. На це питання Джан Дегнен відповів шістьма частинами: одну особу він труднотні у канцелярії губернатора. Ця людина буде зв'язковим поміж ним і слов'янською групою. Він назначить східноєвропейця до його „переходової залози“ (транзишен тіму). Буде з особливою увагою шукати кваліфікованих людей із слов'янським ми-

нулим для високих і середніх позицій у його уряді. Дегнен і після виборів обіцяє робити щодня місяці наради з представниками слов'ян, що стане постійною практикою його адміністрації: щоб особисто тримати міцний зв'язок з ними. Він також продовжуватиме досюгочасну діяльність Етнічної Дорадої Ради в стеїті, яка зробила дуже багато в цьому напрямку і зробить напевно ще більше, і припилює, щоб у цій Раді

був платний урядовець. Тут слід пригадати, що Рада була заснована за стараннями й ініціативою українки К.Смородської, і адміністрація теперішнього губернатора стеїту Нью Джерзі Брендана Бірна Раді дуже сприяла. Тож і далі демократична адміністрація продовжуватиме цю працю. Дегнен також обіцяє при Демократичній партії в стеїті старатися заснувати постійний Східноєвропейський відділ.

Буде показ фільму

„Неопалима купина“

Чикаго Ілл. (м.б.) — Заходами сестрицтво Покрови Пресвятої Богородиці при парафії св. Володимира і Ольги в Чикаго відбувається в суботу, 9 травня, о год. 6-й вечора, в аудиторії собору оригінальна імпреза під назвою „Неопалима купина“. Це виготовлений на спосіб фільму озвучений двогодинний синхронізований показ кольорових проєктів про українських дерев'яну архітектуру.

Глядач матиме змогу оглянути типові зразки церков кожної області і почути цікаві пояснення про кожну окрему церкву. Показ доповнюють уривки українських музичних композицій, які творять водночас відповіди до тексту тло.

У програму включено схематичні мапи областей з позначеннями на них місцевості показаних церков.

Малюнки церков виконала мисткиня Тетяна Т. Баюк з Чикаго. Ця її праця вже

продовжується п'ятий рік з тим, що мисткиня далі доповнює збірку та продовжує малювати церкви для окремої виставки. Текст — старанно оформлений в одній оповіданні. Технічне оформлення, звукопис і фотографії малюнків майстерно виконав мгр Орест Баюк.

Ця мандрівка по областях України починається зі Львівської області і кінчається в Київській. У першій частині дерев'яні церкви, переважно Лівобережжя; у другій — церкви Правобережжя, Волині, Поділля, Холмщини й Підляшшя; третя частина охоплює Буковину, Гуцульщину, Закарпаття, Прикарпаття та Лемківщину. У четвертій останньої частини висвітлено Бойківщину і решту Львівської області.

Крім показу фільму тут будуть ще прецизно виготовлені картини церков, що їх можна набути.

Об'єднання Сеньйорів Українського Народного Союзу

СЬОМІЙ З'ЇЗД ОБ'ЄДНАННЯ СЕНЬЙОРІВ Українського Народного Союзу

в дніх від 14-19-го червня 1981 р. на СОЮЗІВЦІ — Оселі УНС в Кергонксоні, Н. Й.

з такою програмою:

Неділя, 14-го червня:
Год. 2-га по пол. — Реєстрація
Год. 6-та веч. — Привітальна вечеря, познайомлення.

Понеділок, 15-го червня:
Год. 9-та рано — Божественна Літургія в церкві св. Тройці в намірненні живих і усопих.
Год. 10:30 рано — Відкриття З'їзду, відспівання національних гімнів, схвалення програми З'їзду, вибір Президії і з'їздових комісій.
Год. 1-ша по пол. — Перерва на обід.
Год. 3-та по пол. — Відкриття протоколу з 6-го З'їзду і його затвердження, звіти Управи: голови, секретарів (українського і англономовного) та касира, Контрольної Комісії.
Год. 6-та — Вечеря

Вівторок, 16-го червня:
Год. 10-та рано — Дискусія над звітами.
Год. 1-ша — Перерва на обід.
Год. 3-та — Продовження дискусії над звітами.
Год. 5-та — Удільнення абсолютній уступаючій Управі.
Год. 6-та — Перерва на вечерю.
Год. 8-та — Висвітлення проєктів.

Середа, 17-го червня:
Год. 9-та рано — Цікава прогулянка.

Четвер, 18-го червня:
Год. 10-та рано — Вільні внески, запити.
Год. 12-та — Зустріч з представниками Головного Екзекутивного Комітету УНС.
Год. 1-ша — Перерва на обід.
Год. 3-та по пол. — Вибір керівних органів, Управи, Контро. Комісії, Товариського Суду.
Год. 6-та веч. — Бенкет з мистецькою програмою.
Год. 9-та веч. — Забава.

П'ятниця, 19-го червня:
Год. 10-та рано — Підсумки нарад, схвалення резолюцій, устаткування дати чергового 8-го З'їзду у 1982 р., закриття.
Год. 12-та — Прощальний обід.

До участі в З'їзді запрошуємо всіх сеньйорів, які є членами УНС. В справі приміщення на Союзівці, просимо звертатися безпосередньо до Управи Союзівки, залучуючи заведомо в сумі 10.00 дол., оплата за 5 днів побуту з харчами вноситься 80 дол. від особи. Адреса Союзівки така:

Ukrainian National Association Estate

Kerhonkson, N.Y. 12446. Tel.: (914) 626-5641

За Управу Об'єднання Сеньйорів УНС:

мгр Микола Абрамчук голова

д-р Роман Барановський заст. голови

7-ий УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ

Субота, 13-го червня 1981 р. Гарден Стейт Артс Центр Голмдел, Нью Джерзі

ЗАЦІКАВЛЕНІ НАБУТИ КОНЦЕСІЇ СТОЛІВ, ПРОСИМО ЗВЕРТАТИСЯ ДО:

Пані Євгенія Харченко, (Народне Мистецтво), 77 Tuxedo Parkway, Newark, N.J. 07106 (201) 372-1271;

Пані Володимирі Васічко (Образотворче Мистецтво), 11 North Ridgewood Avenue, South Orange, N.J. 07079. (201) 763-5823;

Пана Юрка Дребина, (буфети, перекуски), 106 Garfield Ave., Garfield, N.J. 07067. (201) 574-2998.

КОЛИ ПОДОРОЖУЄТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОІЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- чи КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас

акцидентова грамота

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Ігор Мукта

2 Forest Street, Medfield, Mass. 02052

Tel.: (607) 359-8058

ПЛАСТОВИЙ КУРІНЬ „ЛІСОВІ ЧОРТИ“ організує

ГІРСЬКО-МАНДРІВНИЙ ТАБІР

ДЛЯ ЮНАКІВ І ЮНАЧОК

Great Smokey Mtns National Park, Tennessee

від 14-го — 21-го серпня 1981 р.

В програмі: мандрівництво, самозарядність, картографія, екологія.

Оплата \$125.00, включає доїзд із Вашингтону або Чикаго.

Інформації і зголошення:

Ihor Mykta

2 Forest Street, Medfield, Mass. 02052

Tel.: (607) 359-8058

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ ОКРУГИ

Участь в нарадах повинні взяти урядовці Округового Комітету, по два представники від кожного Відділу та конвенційні делегати, згідно з Правильником Округового Комітету.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад.
2. Схвалення правосильності Зборів.
3. Вибір президії.
4. Відкриття протоколу з останніх загальних зборів.
5. Звіт уступаючій Управі та Контрольній Комісії.
6. Дискусія над звітами.
7. Удільнення абсолютній уступаючій Управі.
8. Вибір нової Управи та Контрольній Комісії.
9. Внески, запити, різне.
10. Закриття нарад.

У зборах візьмуть участь:

д-р Мирон Куропась, заступник гол. преде. УНС

інж. Анатолій Дорошенко, гол. радний УНС

Олена Олек, голова радня УНС

Михайло Сорока, головний радний УНС

Попередні Загальні Річні Збори, скликані на п'ятницю, 10-го квітня 1981 р. Головний Екзекутивний Комітет уневажив на підставі одержаних протестів, звітномлень та списку учасників зборів.

Головний Екзекутивний Комітет

Усіх давніх і потенційних нових ВШ. Гостей інформую, що

ВІДПОЧИНКОВА ОСЕЛЯ, ПОПУЛЯРНО ЗВАНА

„КОБЗЯРІВКА“ у ГАНТЕРІ

відкрита цього року, як бажав би собі, трагічно, чотири роки тому

загинувши її засновник ІВАН ВОЛОДИМИР КОБЗЯР.

Початок літнього сезону 25-го червня 1981 року.

Замовлення:

MOTEL "XENIA"

Rt. 23 A, Hunter N.Y. 12442

Tel.: (518) 263-4700 або (518) 263-4389

ОЛЬГА КОБЗЯР

Вечір 64-го Відділу СУА

про голод в Україні

Сімом мільйонам жертв першого в новітній історії безприкладного жорстокого голоду — штучно викликаного московсько-болшевицьким режимом голоду в Україні в 1933 році присвятив згадку-вечір 64-й Відділ СУА в Нью Йорку 11-го квітня ц.р.

Вечір відкрила голова Відділу Христя Навроцька. Після хвилини мовчання в пошану жертв цього геноциду увідну інформацію про голод в Україні подала культурно-освітня референтка Відділу Оксана І. Шуро-ва. За її словами, були дві основні причини виникнення цього запального голоду, початків якого треба шукати в 1929 році. Перша причина — це рішення уряду СРСР відбувати знищену війною і революцією індустрію, яка ще в царській Росії була недооруженою. Для здобуття капіталу на цю відбудову, що мала здійснитися за допомогою закордонних експертів, правління СРСР експортувало велетенські контингенти збіжжя, зокрема з „житини Європи“ — України. Другою причиною була примусова колективізація сільськогосподарства, проти якої боронилися хліборобське населення України. Опір селянства зламано голодом.

Макабричні, дanteйські сцени з голодних років в Україні подала Любов Дражевська, яка як студентка геологічно-географічного факультету Харківського Інституту Професійно-педагогічної Освіти, була наочним свідком цієї трагедії не лише українського селянина-хлібороба, але й всеукраїнського масштабу. Ще в 1931 році харків у містах і по селах було в достатку. В 1932 році уряд почав видавати в містах хліб за картками, але по селах відчувалася вже дошкульний брак основних харчів, зокрема борошна. Тоді саме почалася колективізація. Хлібороби масово залишали села й шукали заробітку в містах, де можна було отримати хліб.

У 1933 році Л.Дражевська вже бачила на вулицях Києва й Харкова опухлих від голоду селян, які благаючи бодай шматочка хліба. Люди вмирали масово на вулицях, залізничних станціях і в лікарнях. Зокрема гинуло багато дітей. Лікарі подавали вигадану причину смерті. Трупи мільйонів вивозили за місто.

Не менше жалюгідні сцени бачила Л.Дражевська по селах Харківщини, де її й інших студентів уряд відправляв працювати на полі, бо села стояли пустаючі — селяни вмирали, або втекли до міст шукати порятунку від голодної смерті, або влада виселила їх поза межі України за опір їти до колективізації.

Деякий час Л.Дражевська, як і інші студенти, з наказу влади була опікуною-виховницею дітей, яких НКВД привозило в жалюгідному вигляді з сіл, тримало їх у вантажних вагонах на бічних рейках залізничних станцій, годувало тричі на день густим пшоняним кулішем, а потім розподіляло по дитячих колоніях у бараках за містом. Смертність дітей була велика, траплялися випадки зорової галюцинації, а навіть збожевоління.

Подібні переживання мала й сестра Л.Дражевської, студентка Художнього Інституту, яку влада відправила працювати на бурякових полях на Полтавщині.

Для ілюстрації спогадів Л.Дражевської про страшний голод в Україні Х.Навроцька прочитала два оповідання нещодавно померлої письменниці Олени Василевої „Хліб“ і „Зустріч“ із збір-

ки „Коли орбіти схрещуються“.

Вечір, присвячений шим гнітючому подіям, закінчено відграванням з запису на стрічці третього акту опери Миколи Аркаса за поемою Тараса Шевченка „Катерина“. Запис продемонструвала членка 82-го Відділу СУА Теодора Бриттан.

Марія Барагура

пресова референтка

Преса...

(Продовження зі стор. 2)

За їхніми ділами: чи вони діють у користь чи у шкоду Україні й українському народові. Ясно, що спричинили обох нещастя утотожують власні погляди з інтересом України. Але велика громада не є сліпа і глуха. Виявилось, що українська преса має додатний вплив на формування настроїв і поглядів широких кіл читачів.

Наша вільна преса формує громадську думку і останні тижні й місяці виявили, що ця громадська думка правильна. Вона засуджує розбавачів української естності без уваги на те, чи не діє. Українська громадська думка не любить внутрішньої гризні, не любить, щоб за онучу збивали бучу, не любить потурати амбіціонерству — коштом великої української справи.

„Свобода“ є українським керівним, репрезентативним часописом. І „Свобода“ виконувала, виконує і виконуватиме місію формування української громадської думки по лінії того сучасного національно-державного імперативу, яким є — єдність всіх українських конструктивних сил, єдність духа і єдність організації. Громадська думка розсіяних у світі українських поселенців признає цей імператив, схвалюючи правильне становище „Свободи“.

REAL ESTATE
ROMAN RYCHOK
REAL ESTATE & INSURANCE
1339 Springfield Avenue
Irvington, N.J. 07111

АСЕКУРЕМО
авто, будинки, хатні речі,
дорожнєві витрати, бізнес,
від вогню, грабунків, особистості відповідальності
(liability) Потрібні інформації подати:

ПЕТРО РИЧОК

забезпечення агент

брокер — (201) 373-6434

(201) 373-6453

Highland Lake, New York — \$95,000

UNUSUAL ARCHITECTS' HOME

4 bedrooms, 3 full baths, fireplace in ground

pool, 2 car garage, fully carpeted, 1 1/2 acres,

scenic, many refinements

Call 914-557-8948 — No Brokers.

FUNERAL DIRECTORS

PETRO ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами

в BRONX, BROOKLYN,

NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y.

ORegion 4-2568

LYTWIN & LYTWIN

UKRAINIAN